

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всъщи Петъкъ

Абонаментъ:		Всичко що се отнася до вестника да се изпраща до кметството — Варна.	Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сант. Търговски по споразумение.
За година	55 лв.		
За 6 месеца	30 лв.		
Броя 1 лв.		Редакцията: Общинското управление — секретарията	Броя 1 лв.

Анастасъ Петровъ
общин. съветникъ

Какъвъ трѣбва да бѣде общинския съветникъ

Широкитъ схващания за функциитъ и задачитъ на общинското управление, изискватъ общинскитъ съветници да сж не случайни хора, но дейци съ опитъ, воля, амбиция и инициатива, — дейци, които ясно да схващатъ административнитъ, културнитъ и стопански задачи на общинския институтъ, и най-сетме дейци, които иматъ ясна представа за общинската политика, която трѣбва да реализиратъ и които чрезъ своята дейность не само ще творятъ, но честно да творятъ, та чрезъ своя примѣръ и дейность морално да въздействуватъ върху гражданското съзнание на населението. Да, общинскитъ съветници трѣбва да сж дейци, които държатъ и на морала въ политиката и които на обществената работа гледатъ като на доброволно поетъ дългъ.

Само при управлението на почетни хора, общината ще може да развие всички свои функции, ще може да задоволи важнитъ общи нужди, ще може да се почувствува и разбере, че властта, макаръ и общинска, не е за да се граби, потиска и насилва чрезъ нея, а да се служи на общитъ интереси и да се води селото или града по пътя на културата и прогреса.

Общинскитъ съвет трѣбва да е дееспособенъ и да твори, а това е възможно, когато съветниците сж по-малко опартизанени, словорчиви, съ повече воля и инициатива.

Инициативата е изразъ на вътрешния твор-

чески духъ къмъ дейность и винаги принадлежи на духовно напредналитъ личности или на смѣлитъ и новаторски настроени хора. Инициативата може да се каже, е първото условие за творчески дѣла.

Благоустройството и напредъка на много селища и градове (София, Враца, Търново, Варна, Шлодивъ, Т.-Пазарджикъ, Габрово, Г.-Орховица и др.) е дълго на силни и съ инициатива личности, които предъ своята амбиция да направятъ нѣщо добро и нужно на селището и града, не жалатъ нито трудъ, нито средства.

Съ една дума, общинския съветникъ трѣбва да не е случаенъ, а трѣбва да е човекъ подготвенъ за дейността, която му предстои; да е запознатъ съ нуждитъ и средствата на селището, да има воля и амбиция за обществена работа; напълно да съзнава, че поема единъ мораленъ ангажиментъ предъ нуждитъ на селището или града; да има инициатива за творчество и чрезъ своята честна обществена дейность възпитателно да действува върху разволя на гражданството; да не е педантъ, да не се заплита въ формалноститъ, да не е егоистъ — личнитъ свои смѣтки да поставя надъ общитъ интереси на тия, които представлява; всъкога да се ръководи отъ своята съвестъ и обществения интересъ.

Само при честни, дейни, неопартизанени, словорчиви, и силно-волеви съветници, общинитъ ще развиятъ всички свои функции и ще задоволятъ нуждитъ на гражданитъ.

Правото на Варненската Община да се ползува отъ облекченията на чл. 9 отъ закона за облекченията на общинитѣ

Въ брой 274 отъ 8 Мартъ т. г. на Държавенъ вестникъ е публикуванъ законътъ за облекчение на общинитѣ. Този законъ, толкова много очакванъ е актъ на правителството и парламента, продиктуванъ отъ общо-признатото финансово затруднение на градскитѣ и селски общини, чийто общъ повикъ за облекчение най-после бѣ чутъ. Целта на закона е ясна:

Да се създадатъ по-благоприятни условия за живота на общинитѣ и премахване създаденитѣ затруднения напластени презъ послѣднитѣ нѣколко години на материално затруднение въ частния и общественъ животъ. Финансовата, криза която отъ войнитѣ насамъ владѣе въ страната дава своитѣ отпечатыци въ всички случаи въ които се изисква проявлението на частната или общественна инициатива, резултатъ отъ което е сплжване реализирането на малки и голѣми мероприятия цѣлещи благосъстоянието на гражданина, обществото и нацията. Войнитѣ дадоха съвсемъ новъ обликъ на животъ на народитѣ; измѣнението на политическитѣ граници намѣри отражение въ икономическия животъ на обществата и едно рѣзко изменение въ много случаи на главния поминъкъ на цѣли области и градове се констатира следъ войнитѣ както за победенитѣ, така и за победителитѣ. Въобщо войнитѣ създадоха ненормалността на следвоенитѣ години, въ които днесъ живѣемъ. Въ затруднение се намира гражданина, общината и държавата, съ една дума всичко чувствува нуждата отъ подпомагане и облекчение.

Съ цѣль да се подпомогне на общинитѣ както казахъ Държавата създаде законътъ за облекчението имъ, дали обаче той законъ ще даде очакванитѣ резултати рано е още да се говори, защото сме още въ началото, когато се дири правото на всѣка община да се ползува отъ нѣкой облекчения предвидени въ законътъ.

По нѣкой членове отъ той законъ се дадоха на всички общини направо известни облекчения, като се опростиха неплатенитѣ вноски за минали години до 1. IV. 1932 г. къмъ различнитѣ фондове и др., безъ да се търси има ли или не, право общината да се ползува отъ тия облекчения.

Съвсемъ не е така обаче по известни членове на закона. За ползуването отъ тѣхъ общинитѣ, ще трѣбва да доказватъ съ данни

на ржце правото си за ползуване, както е напримеръ съ облекченията по чл. 9 отъ закона — облекчение по сключенитѣ отъ Държавата и държавнитѣ кредитни институти или подъ гаранция на Държавата заеми. За да се ползува една община, отъ облекченията по чл. 9 се изисква, съгласно чл. 10, да се докаже затрудненото ѝ финансово състояние отъ Министерството на В. Р. и Н. Здраве, съвместно съ органитѣ на Дирекцията на Държавнитѣ дългове.

Тукъ значи общината, ще трѣбва да доказва своето финансово затруднение, въ което се намира въпреки всички други облекчения, които направо ѝ се даватъ отъ законътъ. За да разполага съ нуждитѣ данни, комисията която ще разглежда въпросътъ по облекченията давани по заемитѣ, Министерството на В. Р. и Н. З. въ окржжното си подъ № 2835 отъ 14 мартъ т. г. изисква нуждитѣ документи, както и изложение за финансовото състояние на общината, което да служи за ориентация на тая комисия при нейнитѣ решения. Значи тукъ, освенъ затрудненията резултатъ отъ общата финансова криза, всѣка община, която ще иска да ѝ се дадатъ облекченията по изплащане заемитѣ ще трѣбва да посочи съществуването на чисто локални причини, които още по-вече сплжватъ общинскитѣ финансии, влияятъ до голѣма степенъ на постжпленията по приходнитѣ бюджети и затрудняватъ платежоспособността на общината.

Въ това отношение Варненската община има пълното право да се ползува отъ облекченията по чл. 9.

Целта на статията ми е да изтъкна и защитя до известна степенъ това нейно право.

Общото затруднение на Варненската община изтъкнахъ отчасти въ статията ми „финансовото състояние на общината“ писана, преди публикуването на закона за облекченията, което финансово затруднение не би могло да се смѣта за премахнато съ направенитѣ вече облекчения.

Въ поменатата статия изтъкнахъ голѣмата нередовностъ при изплащане на общинскитѣ заеми, чиито амортизационни планове, погашения и лихви, сж подредени и пресмѣтнати при едни нормални времена и предположение, че нормалния животъ на общината

не ще бжде смутенъ презъ времето на погасяване заемитъ.

Като се вземе подъ внимание самия упадъкъ на платежоспособността на Варненския гражданинъ следъ войнитъ резултатъ не само отъ общата финансова криза, а особено отъ замиране на търговията — главниятъ поминъкъ на Варненци преди войнитъ, следъ отнемане хинтерланда на Варна — Добруджа, не остава и съмнение въ факта, че и платежоспособността на общината е нарушена и отъ день на день се приближава къмъ невъзможността да посрѣща задълженията си по поети ангажменти, а най вече по заемитъ, чиито годишни анюитети сж вече голѣмо бreme за общинския бюджетъ. Съ отнемане главния поминъкъ на Варненския жителъ търговията, общественъ дългъ се наложи на представителитъ на общината въ лицето на нейнитъ кметове и общински съвети да създадътъ нови приходни източници за гражданитъ и общината.

Главното внимание бѣ обърнато къмъ повдигане курортнитъ качества на града. До степенъ да се създаде образецътъ на модеренъ курортъ, съ всичкитъ удобства и условия, които биха привлекли вниманието на повече чужденци за лѣтуване тукъ.

За постигането на тая цѣль, на общинскитъ съвети предстоеше да се справятъ съ най-голѣмитъ трудности — липса на средства за преобразяване стариятъ видъ на града. Започватъ морскитъ бани съ средствата на постъпленията по общинскитъ редовни бюджети, което затрудни още повече и безъ това затрудненото изплащане на сключенитъ вече заеми, а главно заемътъ отъ 1907 год. отъ Унгарската Търговска банка въ Буда-Пеща подъ гаранция на държавата. Тоя заемъ сключенъ при едни много нормални времена, при липсата на значително вариране на валутата въ която се изплащатъ излѣзлитъ въ тиражъ облигации се оказа инзвънредно тежко бreme следъ войната при липса на стабилна валута и при извънредно голѣми разноси и разлики въ курса, по който общината, трѣбва да изплаща облигациитъ по заема. При прокарване новитъ мѣропрития на общинскитъ съвети съ повдигане на курорта и извънреднитъ условия при които тоя заемъ трѣбваше да се погасява се тури начало на голѣмата нередовност на погасяването му.

Годишнитъ вноски по тоя заемъ отъ 440,000 лв., който общината предвиде, съгласно амортизационния планъ за изплащането му, въ бюджета за 1932/933 год. съ 90,000

лева кредитъ за разлики се уселиха при утвърждаването на бюджета съгласно писмо № 6967 отъ 23. XII 1932 год. на Дирекцията на Държавнитъ дългове, на 680,000 лв. за погашения и 160,000 лв. за разлики. Това обстоятелство е достатъчно да отбѣлежи факта че състоянието на заема, а главно неговото изплащане се намира въ една фаза, която отбѣлязва смущение въ самия амортизационенъ планъ, щомъ за разлики въ курса и за закъснение не сж достатъчни 90,000 лв. а 160,000 лв.

Съ започване строежътъ на морскитъ бани и тѣхното разширение отпосле, съ постройката на общинското казино въ приморската градина, съ благоустрояването на града и разширение на водоснабдителната мрѣжа презъ 1924 и 1925 год. изплащането на заемътъ отъ 1907 год. върви нередовно, тъй като по-голѣмата частъ отъ приходитъ по бюджета се разходватъ за тия цѣли освенъ заемътъ отъ 1928 год. отъ 500,000 отъ Варненската Популярна банка за разширението на банитъ и постройката на казиното.

(Следва)

ВАРНЕНСКОТО Гр. Общинско управление (финансово отдѣление) поканва лицата, които иматъ частни карриери за пѣськъ, камъни и др. да се явятъ въ финансовото отдѣление при общината и се снабдятъ съ вужднитъ позволителни, иначе ще плашатъ на откупчика на карьерното право, такситъ споредъ поемнитъ условия.

ТОПЛИТЪ морски бани се откриватъ на 7 т. м. недѣля съ народни цени: I кл. 17 лв. II кл. 8 лв. Поради хубавото време и напливъ на желающа да използватъ плажа, възможно е откриването и на студентитъ бани да стане на 7 т. м.

СЪОБЩАВА се на варненскитъ гражданинъ отъ III уч., че съгласно новия правилникъ за признаване за бедностъ, тия граждани, които желаятъ да иматъ книжка за бедностъ да подадатъ допълнително декларация въ общината, отдѣлъ „Социални грижи“. Декларацията подаватъ и тия граждани, които иматъ стари книжки. Съ декларацията всѣкъ може да се снабди отъ общината.

Печатница Д. Тодоровъ, Вдинъ 22, Варна

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ на градъ Варна.

Продължение отъ брой 311—312

87. *Иванъ Екзархъ* Най-виденъ и вѣщъ писателъ въ Симеоново време. Въ едно отъ своитѣ произведения — шестодневъ, той описа съ художествени изрази царскитѣ дворци въ Преславъ, изящнитѣ храмове и самия царъ Симеонъ.
88. *Иларионъ Макариополски* Пръвъ борецъ за черковната ни независимостъ отъ грѣката патриаршия — признатъ за първи глава на бѣлг. църква. Заточенъ и почитанъ, като търновски Митрополитъ 1875.
89. *Илидевъ* Презъ 1903 г. на този день се обяви възстаннето за свободата на Македония, обаче то биде потушено жестоко отъ турцитѣ.
90. *Иосифъ Стояновъ* Родомъ отъ гр. Добричъ и преселенъ въ Варна. Получилъ образованието си въ Русия и Цариградъ. Презъ 1863 год. е билъ инспекторъ при Варнен. Учил. настоятелство. Учителствувалъ въ Бѣгословското училище въ Лѣсковския манастиръ и Търново. Като такъвъ презъ време на възтаннето въ 1876 г. успѣлъ да информира нѣкои Европейски вестници за жестокоцитѣ извършени отъ турцитѣ. Следъ освобождението е вземалъ видни служби въ дипломатич. агентство въ Цариградъ.
91. *Иречекъ* Константинъ Иречекъ бившъ министръ въ Бѣлгария. Написалъ най-обширна бѣлгарска история.
92. *Искъръ* Голѣма и дълга рѣка въ Бѣлгария възпѣта въ истерич. народни пѣсни. Извира отъ Рила планина и пресича Балкана.
93. *Каблешковъ* Тодоръ Каблешковъ роденъ въ Панагюрище, революционеръ, другаръ на Бенковски 1876 г.
94. *Кавала* Градъ въ Македония. пристанище на Бѣло море.
95. *Каварна* Градъ въ южна Добруджа на Черноморския брѣгъ.
96. *Калиманци* Платото на това село е ссеяно съ гробоветѣ на много бѣлгарски храбѣрци презъ 1912-13 год. отъ състава на 8 и 31 пех. полкове, които съ 7 а рилска дивизия сж отбранявали това плато отъ сѣрби, гѣнци и черногорци.
97. *Канак-дере* До с. Вишиградъ, източно отъ Севлиево, гдето станало кърваво сражение на четата на х. Димитъоъ и Стефанъ Караджата 1868 г. съ турцитѣ и Караджата билъ раненъ и отвлеченъ въ Русе.
98. *Каницъ* Ф. Каницъ — унгарецъ, родомъ отъ Пеща направилъ редъ пѣтни проучвания на Северна Бѣлгария презъ 1860-79 г. и въ съчинението си Дунавска Бѣлгария изнесе много рано обширни и документални сведения на страната ни.
99. *Капитанъ Райчо* Командиръ на 10 рота отъ Опълчението. Взелъ живо участие при Шипка. Убитъ отъ бѣлгаринъ въ първия день на съединението въ Пловдивъ.
100. *Караджа* Стефанъ Караджа роденъ въ Тулча. Съ х. Димитра презъ 1868 г. минава Дунава съ дружината и отива въ Балкана. Въ жестокъ бой при Севлиево пада раненъ въ пленъ, отъ гдето отведенъ въ Русе починалъ отъ ранитѣ си.
101. *Карлово* Родно мѣсто на Левски. Тукъ озвѣренитѣ презъ 1877 г. пълчища на Сюлейманъ паша, безмилостно избиха цѣлото бѣлгарско мжшко население.
102. *Князь Александъръ* Пръвъ царствующъ князь въ нова Бѣлгария, стѣпилъ следъ избирането му за пръвъ пѣтъ на Бѣлгарска земя въ Варна (24 юний 1879 год.)
103. *Князь Дондуковъ* Организаторъ на бѣлгарското княжество.
104. *Коларски (площадъ)* Сборенъ пунктъ отъ години на колитѣ обслужващи пристанището.

ПРАВИЛНИКЪ

за слугитѣ въ гр. Варна.

Приетъ съ решение № 171160 отъ 24. III. 1933 год.

Чл. 1. Съгласно чл. 64 п. 28 отъ закона за градскитѣ общини настоящия правилникъ за уреждане стношенията между слугитѣ и господаритѣ е задължителенъ за еднитѣ и другитѣ.

Чл. 2. Слуга се нарича онова лице, което срещу известно възнаграждение туря на разположение физическия си трудъ за чисто домашна (къщна) работа за срокъ по-дълъгъ отъ 15 дни.

Пълнолѣтнитѣ могатъ сами да се условятъ за слуги, а непълнолѣтнитѣ — съ стгласието на родителитѣ или настойниците имъ.

Деца по-малки отъ 14 години не могатъ да бждатъ условени за слуги.

Забележка: Подъ думата слуги се разбира лица отъ двата пола.

Чл. 3. Всички ползвачи се отъ слуги, сж длъжни да сключатъ договора си въ отдѣлението „Гражданско състояние и Социални грижи“ при общината, които договори се вписватъ въ специално водена за целта книга.

Следъ изтичането срока на договора, господаря се явява съ слугата си наново въ отдѣлението „Гражданско Състояние и Социални грижи“ за подновяване или сключване на новъ договоръ.

Забележка: Съгласно чл. 88 п. 8 отъ закона за градскитѣ общини, господаритѣ плащатъ общинска такса годишно съгласно бюджета на общината. Сжитѣ плащатъ и разноснитѣ по обгербване договора.

Чл. 4. Всѣки слуга се снабдява отъ отдѣлението „Социални грижи“ съ слугинска книжка, чиято стойностъ се плаща отъ господаря.

При издаване на книжката, слугата се преглежда въ здравословно отношение отъ общински лѣкаръ безплатно, като резултата отъ прегледа се вписва въ книжката.

Чл. 5. Господаритѣ сж длъжни да спазватъ точно закона за труда, както и закона за празничната и недѣлна почивка.

Чл. 6. Господаритѣ не могатъ да разпореждатъ съ слугитѣ прои влно безъ да държатъ сметка за тѣхното физическо и умствено здраве и моралъ. Тѣ не могатъ да бждатъ задължавани съ друга физическа работа, освенъ слугинска.

Забележка: Подъ слугинска работа се разбира: миене, готвене, дребни покупки и поръчки, като се изключва цепене дърва, копане изъ двора и градината и др тежки работи.

Чл. 7. Храната и облеклото на слугитѣ, както и стаятѣ, въ които живѣятъ тѣ, трѣбва да отговарятъ на изискванията на хигиената.

Господаря е длъженъ:

а) Да дава заплата на слугата въ определенъ срокъ

б) Да се грижи за оздравяването му когато се разболѣе.

в) Да се отнася къмъ него бащински.

г) Да вписва въ книжката на слугата паритѣ които му дава за заплата срещу подписъ на последния или предъ свидетели.

Забележка: Всички слуги се ползватъ съ безплатно амбулаторно преглеждане и болнично лечѣние.

Слугата е длъженъ:

а) Да изпълнява заповѣдитѣ на господаритѣ си.

б) Да служи добросъвестно.

в) Да уважава и се държи прилично предъ господаря и домашнитѣ му.

Чл. 8. Слугата има право на 15 дневенъ платенъ отпущкъ, ако е служилъ най малко 6 месеца при единъ господарь.

Чл. 9. Господаря не може да изпяди слугата отъ работа безъ да го предупреди 15 дена по-рано.

Ако безъ уважителни причини господаря уволни слугата си безъ 15 дневно предупреждение, той е длъженъ да му заплати за 15 дни.

Ако слугата напустне господаря си безъ предварително 15 дневно предупреждение, то господаря има право да задържи заплата му за 15 дни.

Чл. 10. Слугата има право да напустне господаря си:

а) Когато не му се дава на време заплата.

б) Когато се разболѣе и не може да слугува.

в) Когато господаря го третира лошо, не го храни съ здрава храна и го поставя въ нехигиенно жилище, както и когато нарушава чл. 6 отъ този правилникъ.

Господаря може да уолнява слугата си преди срока:

а) Когато слугата е некадѣренъ за службата, за която е условенъ.

б) Ако се улови въ кражба или обиди господаря си и домашнитѣ му.

в) Ако е съ безнравствено и порочно поведение.

Чл. 11. Оня, който склонява нѣкъси слуга да излѣзе отъ единъ господарь и да отиде при другъ, преди срока, а така сжщо и господаря, който би приелъ такъвъ слуга, се наказва отъ кмета съ глоба, като на господаря се отнема слугата.

Чл. 12. Недоразуменията и конфликтитѣ между господаря и слугата се уреждатъ отъ началника на отдѣлението „Гражданско състояние и Социални грижи“ при общината.

По заявление на една отъ странитѣ за нарушение на настоящия правилникъ, отдѣлението, следъ като изслуша оплакването на странитѣ, поканва ги на спогодба. Ако не се спогодятъ отдѣлението съставя актъ, на основание на който кмета глобява виновния въ полза на общината (чл. 65 отъ закона за градскитѣ общини).

Чл. 13. Забранява се сжществувването на частни бюра и посредници (драгомани) съ спекулативна целъ за условияето на слуги.

Забележка: Позволява се само драгсманитѣ, които водятъ слугитѣ отъ тѣхния край, да сключватъ договоритѣ отъ тѣхно име чрезъ отдѣлението, ако сж упълномощени отъ родителитѣ или настойниците имъ чрезъ надлежната община.

Чл. 14. Непосредствения надзоръ за точното изпълнение на настоящия правилникъ се възлага на Началника отдѣление „Гражданско състояние и Социални грижи“.

Чл. 15. Нарушителитѣ на този правилникъ подлежатъ на наказание отъ кмета по чл 73 отъ закона за градскитѣ общини. Всички постановления на чл. 66 отъ търговския законъ стносно уволнението сж валидни и тукъ. Храненицитѣ подпадатъ подъ постановленията на настоящия правилникъ.

Чл. 16. Преписъ отъ този правилникъ се отпечатва на гърба на слугинската книжка.

Настоящия правилникъ влиза въ сила следъ приемането му отъ общинския съветъ.

Варненско Градско Общинско Управление
Отдѣл. „Гражд. Състояние и Социални Грижи“

ЗАПОВѢДЬ

№ 6522

гр. Варна 20. априль 1933 година.

Възъ основа на чл. 64 п. 28 отъ Закона за Градскитѣ Общини и чл. чл. 1, 2, 3, и 4 отъ правилника за слугитѣ,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

Условянето на слугитѣ за напредъ да става по следния редъ:

1. Всички, ползуващи се отъ слуги, сж длъжни да сключатъ за целъта договоръ въ отдѣлението „Гражданско Състояние и Социални Грижи“ при общината.

Забранявамъ условянето на слуги да става чрезъ частни бюра, посредници и драгомани.

2. Граждани, които задържатъ сжщитѣ слуги, които сж били при тѣхъ и преди тая заповѣдь, сж длъжни сжшо да сключатъ договоръ.

3. Когато слуги напускатъ господаритѣ си и отиватъ при други господари последнитѣ се задължаватъ при сключването на договора въ общината да донесатъ слугинскитѣ имъ книжки отъ първитѣ господари.

4. Граждани, които сж вземали момичета за своячки или храненици, се задължаватъ

да сключатъ договори въ които да се упомене при какви условия е взето момичето отъ тѣхъ. Сжщитѣ сж длъжни да плащатъ следующата се слугинска такса.

5. Лицата, които довеждатъ слуги въ гр. Варна (драгомани) сж длъжни да представятъ въ общината, — отдѣление „Гражданско Състояние и Социални Грижи“ списъкъ, който да съдържа следнитѣ данни: а) име, презиме и фамилия на слугата, б) дата на раждането, споредъ регистритѣ на общината отъ която иде, в) отъ кжде е родомъ, г) саморжченъ подписъ на родителя или настойника завѣренъ отъ съответната община, че е съгласенъ детето му да отиде слуга и д) медицински свидетелства, отъ които да се вижда, че слугитѣ не страдатъ отъ заразни болѣсти.

6. За спазаренитѣ слуги лицата, които сж ги довели, сж длъжни да представятъ въ общината списъкъ съ обозначение: а) име, презиме и фамилия на господаря му у когото е останала слугата, б) улица и № на къщата, в) име, презиме и фамилия на слугата, г) отъ кжде е родомъ и д) по колко лева е условенъ месечно.

На нарушитѣлитѣ на настоящата заповѣдь да се съставятъ актове за глобяване.

зам. Кметъ: **С. Георгиевъ**

Н-къ Отдѣла: **Н. Халачевъ**

Варненско Градско Общинско Управление

Отдѣление „Гражданско Състояние и Социални Грижи.

ОБЯВА

№ 4050

гр. Варна, 9 мартъ 1933 година

На основание правилника за прилагане на Закона за временната десетъ дневна трудова повинность и въ изпълнение решението на Варнен. Градски Общински Съветъ под № 254 взето въ заседанието му на 19 юлий 1932 г. обявява се на г. г. Варненскитѣ граждани, че отбиването на 10-дневната временна трудова повинность за трудовата 1933 год. ще започне на 24 априлъ т. г., за което всички граждани родени презъ годинитѣ отъ 1912 до 1983 год. включително да се явятъ и отбиятъ повинността си както следва:

I гр. род. пр. 1893 и 1894 г. 40 и 39 г. на 24 IV	VI гр. род. пр. 1903 и 1904 г. 30 и 29 г. на 3 VII
II гр. род. пр. 1895 и 1896 г. 38 и 37 г. на 8 V	VII гр. род. пр. 1905 и 1906 г. 28 и 27 г. на 17 „
III гр. род. пр. 1897 и 1898 г. 36 и 35 г. на 22 V	VIII гр. род. пр. 1907 и 1908 г. 26 и 25 г. на 7 VIII
IV гр. род. пр. 1899 и 1900 г. 34 и 33 г. на 6 VI	IX гр. род. пр. 1909 и 1910 г. 24 и 23 г. на 21 „
V гр. род. пр. 1901 и 1902 г. 32 и 31 г. на 19 VI	X гр. род. пр. 1911 и 1912 г. 22 и 21 г. на 4 IX

Никой отъ подлежащитѣ на работа не може да се яви на такава до като предварително не се е снабдилъ съ назначение отъ чиновника за водене трудовитѣ списъци. Назначението се издава отъ статистическото отдѣление при общината.

Освобождаване отъ на неспособнитѣ за физически трудъ става отъ медицинска комисия, която ще заседава въ санитарното отдѣление на общината презъ днитѣ:

За I група на 21 априлъ следъ пладне	За VI група на 30 юний следъ пладне
За II група на 5 май следъ пладне	За VII група на 14 юлий следъ пладне
За III група на 19 май следъ пладне	За VIII група на 4 августъ следъ пладне
За IV група на 2 юний следъ пладне	За IX група на 18 августъ следъ пладне
За V група на 16 юний следъ пладне	За X група на 1 септември следъ пладне

Замѣняване на трудовата работа чрезъ откупване въ пари се допуска. Размѣра на откупването е отъ 300 до 900 лева съобразно материалното състояние на лицето, което желае да се откупи. Желаящитѣ да се откупятъ подаватъ заявление, съ точно обозначенъ годишенъ доходъ до общината и внасятъ откупа си най-късно до свикването на групитѣ имъ.

Всѣки трудовакъ въ опредѣления въ назначението му день и часъ се явява на опредѣленото мѣсто съ лична карта и свои инструменти годни за работа. Къмъ неявилитѣ се трудоваци съ групитѣ си ще се прилага забележката на чл. 79 отъ правилника по прилагане временната трудова повинность — глоба въ троенъ размѣръ отъ откупната стойность или работа (20) двадесетъ цѣли дни подъ стража.

Граждани собственици на коли се явяватъ на работа съ колитѣ си.

Временно живушитѣ въ гр. Варна чужди общинари могатъ да отбиятъ трудовата си повинность за смѣтка на своята община, тукъ въ градътъ.

Работата е лична.

п. Кметъ: С. ГЕОРГИЕВЪ
Н-къ Отдѣла: Н. ХАЛАЧЕВЪ

ВАРНЕНСКО ГРАД. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

**Обява
№ 7340**

гр. Варна. 2. V. 1933.

Длъжността техникъ по архитектура е вакантна. Заплата и цензъ споредъ таблицитѣ за изборнитѣ служители.

Желающитѣ да я заематъ да подадатъ заявление съ документи до 15 май т. г.

ОТЪ ОБЩИНАТА

**Обявление
№ 7036**

Въ допълнение на обявление № 6440, публикувано въ Държавенъ вестникъ брой № 19 отъ 27 IV 1933 г. обявава се на интересующитѣ се, че на 29. V 1933 г. до 10 часа въ Варненското Окръжно Данъчно Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставка на 500 метра маркучи.

Девизната стойность на предприятието възлиза на 50,000 лева.

За правоучастие залогъ 10% отъ девизната цена въ банково удостоверение и документи съгласно З. Б. О. П.

Поемнитѣ условия се вжждатъ въ общината.

Всички разноси по публикация, гербъ и пр. сж за сметка на доставчика.

гр. Варна,

28. IV 1933. год.

ОТЪ ОБЩИНАТА

**Обявление
№ 7037**

Въ допълнение на обявление № 6439, публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 19 отъ 27 IV. 1933 г. съобщава се на интересующитѣ се, че на 8. V. 1933 г. до 10 часа въ Варненското Окр. Данъчно Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ отпечатването на 7100 коцана входни билети за морскитѣ бани.

Приблизителна стойность на предприятието е 25000 лева.

Залогъ за правоучастие 10% въ банково удостоверение и документи съгласно З. Б. О. П.

Поемнитѣ условия се вжждатъ въ общината.

Всички разноси по настоящето предприятие, като гербъ, данци, публикация и пр. сж за сметка на доставчика.

гр. Варна,

28 IV 1933 година.

ОТЪ ОБЩИНАТА

ВАРНЕНСКО ГРАД. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Заповѣдь**№ 50**

гр. Варна, 28 априль 1933 год.

§ 3

Досегашното настаняване на лѣтовницитѣ отъ частнитѣ бюра създаваха неприятности и нежелателни инциденти, които даваха основание, както на наемодателитѣ така и на лѣтовницитѣ да се оплакватъ отъ несъобразното и неудобно настаняване и да оставятъ впечатления на безредие и експлоатация.

Освенъ това, при досегашната практика на настаняване, общината бѣше затруднена въ събирането на лѣтовнитѣ такси отъ лѣтовницитѣ, които сж въ тежестъ на послѣднитѣ, като съ това не само се ощетяваше общината, но беше и въ невъзможность да състави точни статистически данни, необходими за правилното развитие на Варна, като курортъ.

Предъ видъ на това и въ допълнение на заповѣдь № 17 § 2 отъ 7 II т. г. настаняването на лѣтовницитѣ се възлага изключително на Бюро за лѣтовници при общината за което

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1. — Всички, които разполагатъ съ стаи, апарamenti, вили и пр. и желаятъ тази година да настанятъ въ тѣхъ лѣтовници, най-късно до 15 май т. г. да деклариратъ предъ общинското бюро за лѣтовници (Морската градина) помѣщенията си съ подробни сведения за мѣстото и удобствата имъ, следъ което специална комисия ще обходи квартиритѣ, за да ги прегледа и въ зависимостъ отъ мѣстото и удобствата—ще ги категоризира.—

2. — Въ недеklarираниитѣ до 15 май т. г. квартири ще се настаняватъ лѣтовници, само следъ като бждатъ заети декларираниитѣ, като лѣтовнитѣ такси, невнесени отъ лѣтовницитѣ ще се събиратъ отъ наемодателитѣ. —

Изпълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на началника на бюрото за лѣтовници.

ЗАМ. КМЕТЪ: (п) С. Георгиевъ

В ъ р н о,

При Варненското градско общинско управление:
СЕКРЕТАРЪ: П. М. Дюлгеровъ